

Az Európai Unió
Tanácsa

Brüsszel, 2015. május 26.
(OR. en)

9241/15

DEVGEN 81
ONU 70
ENV 341
ACP 85
RELEX 426
FIN 387
OCDE 12
WTO 116

FELJEGYZÉS

Küldi:	a Tanács Főtitkársága
Címzett:	a delegációk
Előző dok. sz.:	9084/15 DEVGEN 72 ONU 66 ENV 325 ACP 76 RELEX 400 FIN 368 OCDE 10 WTO 112
Tárgy:	Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után – A Tanács következtetései

A Tanács a 2015. május 26-i ülésén elfogadta az e feljegyzés mellékletében foglalt tanácsi következtetéseket.

Új globális partnerség a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért 2015 után

– A Tanács következtetései –

I. Bevezetés

1. A 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend jó alkalmat kínál arra, hogy foglalkozzunk a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés jelentette, egymással összefüggő kihívásokkal. Az EU és tagállamai számára különösen fontos, hogy a lehető legtöbb eredményt érjük el ezen a területen. A 2014. december 16-i következtetéseiben a Tanács kifejtette az EU arra vonatkozó álláspontját, hogy milyen intézkedésekkel érhetők el egyetemes és átalakító hatású változások. Ezek a következtetések kiegészítik a 2014. decemberi következtetéseket, és tovább részletezik a fenntartható fejlesztési célok eléréséhez szükséges új globális partnerség aspektusait.
2. A fenntartható fejlesztési célok jelentette nagy horderejű menetrend végrehajtása érdekében új globális partnerséget kell kialakítani a szegénység felszámolásáért és a fenntartható fejlődésért. Ez a partnerség arra hivatott, hogy átalakítsa és megerősítse a nemzetközi közösség együttműködését.
3. Már eddig is sikerült jelentős eredményeket elérni. A fenntartható fejlesztési célokkal foglalkozó nyílt munkacsoport javaslatából, a fenntartható fejlesztés finanszírozásával foglalkozó kormányközi szakértői bizottság jelentéséből, valamint az ENSZ főtitkárának összefoglaló jelentéséből az derül ki, hogy kézzelfogható közelségbe került a megállapodás egy, a 2015 utáni időszakra vonatkozó, az emberek és a bolygó javát szolgáló olyan ambiciózus menetrendről, amely senkit sem hagy lemaradni.

4. Az idén megrendezendő több fontos nemzetközi esemény lehetővé teszi majd egy olyan új globális keret létrehozását, amely az elkövetkező évekre meghatározza kollektív prioritásainkat. Az, hogy a 2015 júliusában Addisz-Abeában sorra kerülő harmadik nemzetközi fejlesztésfinanszírozási konferencia („addisz-abebai konferencia”) sikeres legyen, igen fontos a tekintetben, hogy a 2015 utáni időszakra vonatkozó fejlesztési menetrend elfogadása céljából megrendezésre kerülő New York-i ENSZ-csúcstalálkozón megállapodás szülessen egy koherens és átalakító hatású cselekvési keretről, továbbá a tekintetben, hogy az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye részes felei 2015 decemberében Párizsban megrendezésre kerülő 21. konferenciája is eredménnyel zárulhasson. E három folyamat eredményeképpen várhatóan megállapításra és megerősítésre kerülnek a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés – többek között az éghajlatváltozás elleni küzdelem – közötti szinergiák és kölcsönös előnyök.
5. Üdvözljük a Bizottságnak a „Globális partnerség a szegénység megszüntetéséért és a 2015 utáni fenntartható fejlődésért” című közleményét, amely fontos hozzájárulást jelent az EU és tagállamai álláspontjának további alakításához.

II. Az új globális partnerség alapelvei

6. A 2014. december 14-i következtetéseiben a Tanács számos alapelvet határoz meg az új globális partnerség vonatkozásában. Megerősítjük ezeket az alapelveket, azaz az egyetemességnek, a közös felelősségvállalásnak, a kölcsönös elszámoltathatóságnak és az adott kapacitások figyelembevételének elvét, valamint a több érdekelt felet bevonó megközelítést. Ezenkívül az új globális partnerségnek az emberi jogokon, az egyenlőségen, a hátrányos megkülönböztetés tilalmán, a demokratikus intézményeken, a jó kormányzáson, a jogállamiságon, az inkluzivitáson, a környezeti fenntarthatóságon és a bolygó kapacitásainak tiszteletben tartásán kell alapulnia, és mindezeket elő kell mozdítania. A nők jogai, a nemek közötti egyenlőség, valamint a nők és lányok társadalmi szerepvállalása – amellet, hogy önmagukban is célt jelentenek – kulcsfontosságú eszközei a végrehajtásnak is, ezért azokat minden szinten elő kell mozdítani.

7. Az új globális partnerségnek a 8. millenniumi fejlesztési célra kell építenie, de túl is kell mutatnia azon, tükrözve ezáltal azt a paradigmaváltást, amelynek eredménye az egyetemes, átalakító hatású és inkluzív menetrendre vonatkozó elképzelés. A menetrend megvalósításához mindenki érdemben hozzá tud járulni. A 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend és annak végrehajtása szempontjából kulcsfontosságú lesz a nemzeti szerepvállalás és elszámoltathatóság, amelyek többek között megfelelő szinten tett kötelezettségvállalásokon, valamint olyan eszközökön keresztül fognak érvényesülni, mint például a fenntartható fejlődési stratégiák. A menetrend egyetemességének megfelelően minden félnek kötelezettségvállalásokat kell tennie, figyelembe véve az országok kapacitásainak különbözőségét és változásait, valamint a globális gazdaságban bekövetkező változásokat. Az EU és tagállamai készek teljes mértékben vállalni a rájuk eső feladatokat, és azokat nemzetközi szerepvállalás és hazai intézkedések útján végrehajtani. A többi partnertől – így az új és a feltörekvő szereplőktől is – elvárjuk ugyanakkor, hogy vállaljanak méltányos részt az erőfeszítésekből. Kötelezettségvállalásainknak azt szem előtt tartva kell keretet adnunk, hogy a globális kihívások kezelése közös feladatunk.
8. Az új menetrendnek arra kell irányulnia, hogy felszámolja a szegénységet annak minden formájában, valamint kiegyensúlyozott és integrált módon megvalósítsa a fenntartható fejlődést annak mindhárom vetületében. Meg kell acéloznia arra irányuló akaratunkat, hogy egy nemzedék alatt felszámoljuk a mélyszegénységet, és e célból a millenniumi fejlesztési célokra kell építenünk és maradéktalanul teljesítenünk kell azokat. A 2015 utáni menetrendnek fontos elemét képezik a végrehajtási eszközök, amelyeket átfogóan kell szemlélni. Az addisz-abebei konferencián nem csupán értékelni kell a monterreyi konszenzus és a dohai nyilatkozat végrehajtása terén elért eredményeket, hanem előre tekintve az összes végrehajtási eszközt is meg kell határozni, beleértve mind a megfelelő szakpolitikai keretek létrehozását, mind pedig a pénzügyi és egyéb erőforrások mobilizálását és hatékony felhasználását. A konferencián integrált megközelítést kell alkalmazni, kiegyensúlyozottan foglalkozva a fenntartható fejlődés gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi dimenziójával, valamint előmozdítva a szakpolitikai koherenciát, és az összes szereplőnek kötelezettségeket kell vállalnia és konkrét célokat meghatároznia. A konferencia záródokumentuma alkotná a 2015 utáni menetrendnek a végrehajtási eszközökkel kapcsolatos pillérét.

III. A globális partnerség fő elemei

9. Az EU és tagállamai szerint az új globális partnerség tekintetében a végrehajtási eszközökre vonatkozó általános megközelítés fő elemeinek az alábbiaknak kell lenniük: i. támogató és kedvező hatású szakpolitikai környezet létrehozása minden szinten; ii. a megvalósításhoz szükséges kapacitások kialakítása; iii. a hazai közfinanszírozás mozgósítása és hatékony felhasználása; iv. a nemzetközi közfinanszírozás mozgósítása és hatékony felhasználása; v. a belföldi és a nemzetközi magánszektor mozgósítása; vi. a kereskedelem és a beruházások ösztönzése; vii. a tudomány, a technológia és az innováció támogatása; viii. a migráció kihívásainak kezelése és kedvező hatásainak kiaknázása. A valódi globális partnerséghez emellett szilárd nyomonkövetési, elszámoltathatósági és felülvizsgálati keretre van szükség, amelynek a 2015 utáni menetrend szerves részét kell képeznie.

i. Támogató és kedvező szakpolitikai környezet valamennyi szinten

10. Szilárd szakpolitikai és szabályozási keret hiányában a végrehajtás egyéb eszközei sem gyakorolhatnak tartós hatást. Minden országnak – például hatékony jogi és szabályozási keretek révén – megfelelő szakpolitikákat kell biztosítani a 2015 utáni menetrend végrehajtásához és a millenniumi fejlesztési célok megvalósításához.
11. Minden országnak hatékony és inkluzív intézményeket és átlátható szakpolitikákat kell kialakítani a jogállamiság és az emberi jogok alapján, előmozdítva a hátrányos megkülönböztetés elleni küzdelmet, a nők jogait, a nemek közötti egyenlőséget, a nők és a lányok társadalmi szerepvállalását, az elszámoltathatóságot és a civil társadalom hatékony részvételét. A békés és befogadó társadalmak kialakítása, a valamennyi szintre kiterjedő jó kormányzás, valamint a mindenki által igénybe vehető igazságszolgáltatás elengedhetetlen eszköz a menetrend végrehajtásához, valamint önmagában is fontos cél. Mindez azt is jelenti, hogy meg kell erősíteni a béke, az emberi jogok és a fenntartható fejlesztés közötti kapcsolatot, valamint hatékony rendszereket kell kialakítani a költségvetés-tervezést, a kiadások nyomon követését és a korrupció elleni küzdelmet illetően.

12. Különös figyelmet kell fordítani az instabil és konfliktus sújtotta országokra, amelyek esetében a fenntartható fejlődés csak tartós nemzetközi szerepvállalással érhető el. Az állam- és békeépítési célok alapvetően fontosak azon belföldi kapacitások kialakítása szempontjából, amelyek révén a gazdasági, társadalmi és környezetvédelmi kérdések a biztonsági és fejlesztési szempontokkal teljesen integrált módon kezelhetők.
13. A szabályozási eszközök gazdasági eszközökkel is kombinálhatók, például fiskális ösztönzőkkel, az ökoszisztéma-szolgáltatások ellentételezésével, különösen piaci mechanizmusokon és kibocsátás-kereskedelmi rendszereken keresztül megvalósuló széndioxid-árarással, valamint az adóterhek átcsoportosításával. A szakpolitikai eszközök kiválasztásához és kialakításához jó kiindulási pont „a szennyező fizet” elv. További fontos szakpolitikai intézkedés lehet a fenntartható közbeszerzés alkalmazása, a környezeti szempontból káros – pl. a fosszilis tüzelőanyagokkal kapcsolatos –, a fenntartható fejlődéssel összeegyeztethetetlen támogatások fokozatos megszüntetése, valamint az olyan erőforrások hatékony és éghajlatbarát megoldások támogatása, amelyek hatékonyabban képesek elősegíteni a szegénység felszámolását. E tekintetben szintén alapvető fontosságú a természeti erőforrások fenntartható kezelése.
14. Az egyenlőtlenség és a társadalmi kirekesztődés felszámolása szempontjából kulcsfontosságú a teljes és produktív foglalkoztatás és a tisztességes munkavégzés lehetőségének biztosítása, ideértve a többek között az ILO egyezményeiben és ajánlásaiban szabályozott munkaügyi normák érvényre juttatását is. Megfelelő szociális védelmi rendszereket kell biztosítani, a gazdaság- és szociálpolitikákba pedig méltányos fejlesztési intézkedéseket kell integrálni. Alapvetően fontos, hogy a szociális partnerek szabadon tárgyalhassanak kollektív megállapodásokról, és szabadon köthessenek ilyeneket. A szociális párbeszéd továbbá a demokrácia megerősítése és az átláthatóság fokozása szempontjából is kulcsfontosságú. Ezenkívül az egyenlőtlenségek elleni küzdelem érdekében a nemzeti jogszabályoknak, szakpolitikáknak és gyakorlatoknak inkluzív jellegűnek kell lenniük, és hátrányos megkülönböztetés nélkül biztosítaniuk kell a megfizethető, megfelelő és jó minőségű szolgáltatásokhoz és árukhoz való hozzájutás lehetőségét. Különös figyelmet kell fordítani a leginkább hátrányos helyzetű és veszélyeztetett csoportokra, ideértve a gyermekeket, az időseket és a fogyatékkal élőket, valamint a marginalizált csoportokra és az őslakos népekre. Minden országnak elő kell segítenie a humán tőkébe – oktatás, készségfejlesztés és képzés útján – való befektetést, és biztosítani kell az olyan alapvető szolgáltatások elérhetőségét, mint az egészségügyi ellátás és az oktatás.

15. A 2015 utáni menetrend sikeréhez minden szinten szakpolitikai koherenciára van szükség. Fejlettségi szinttől függetlenül az összes országnak biztosítani kell, hogy szakpolitikáik koherens módon hozzájáruljanak a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos prioritásaik megvalósításához, nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt. Emellett a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó, fejlett országoknak és a feltörekvő gazdaságoknak el kell kötelezniük magukat amellet, hogy felmérjék, szakpolitikáik milyen hatást gyakorolnak a szegényebb országokra. A szakpolitikai koherencia biztosításához megfelelő koordinációra, az érdekelt felek közötti rendszeres párbeszédre és a szakpolitikák értékelésére van szükség.
16. Az EU és tagállamai elkötelezettek amellet, hogy biztosítsák a szakpolitikák fejlesztési célú koherenciáját, mint a szakpolitikák tágabb fenntartható fejlesztési célú koherenciájára irányuló kollektív törekvés egyik kulcselemét. Az EU és tagállamai szintén elkötelezettek amellet, hogy megteremtsék az intelligens, fenntartható és inkluzív növekedés feltételeit, többek között az Európa 2020 stratégián, az Európai Unió fenntartható fejlődési stratégiáján és a 7. uniós környezetvédelmi cselekvési programon keresztül. Az Európa 2020 stratégia például célértékeket határoz meg a foglalkoztatást, a kutatásba és fejlesztésbe való beruházást, az éghajlatváltozást, az energetikát, az oktatást, a szegénységet és a társadalmi befogadást illetően, továbbá olyan kezdeményezéseket irányoz elő, mint például az erőforrás-hatékonyságra vonatkozó kezdeményezés. Az olyan folyamatokat, mint például az Európa 2020 stratégia felülvizsgálata, fel lehetne használni a bevált gyakorlatok megosztására, valamint arra, hogy az uniós tagállamokban bővítsük az ismereteket és fokozzuk a tudatosságot, többek között a fenntartható fejlesztési célok megvalósítása tekintetében.

17. Globális szinten a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend megvalósításához szükség lesz még egyrészt egy hatékony nemzetközi intézményi rendszerre is, amely a jelenlegi struktúrákra és eljárásokra épül és továbbfejleszti azokat, másrészt pedig szorosabb pénzügyi és gazdasági együttműködésre. Az EU és tagállamai hozzájárulnak majd a regionális és a globális együttműködés javításához, és arra törekednek, hogy a multilaterális intézmények következetesen és egymást kiegészítő módon működjenek, és hogy lehetőség szerint szinergiák, valamint a szakpolitikák közötti kapcsolatok jöjjenek létre. A globális közjavak, továbbá a fenntartható fogyasztás és termelés megfelelő biztosítása és védelme szintén összehangolt nemzetközi szakpolitikákat és fellépéseket tesz szükségessé, valamint azok eredményes végrehajtását többek között olyan nemzetközi kereteken belül, mint például a katasztrófakockázat-csökkentésnek a szendai konferencián elfogadott, 2015 utáni kerete és a fenntartható fogyasztás és termelés tízéves keretprogramja – illetve az éghajlatra, a biológiai sokféleségre, az elsivatagosodásra, a vízre, a vegyi anyagokra és a hulladékra, az ökoszisztémákra, az erdőkre és az óceánokra vonatkozó nemzetközi megállapodások. Az éghajlatváltozás hatása felerősíti mind a szegénység felszámolásával, mind a fenntartható fejlődéssel kapcsolatos kihívásokat, ezért a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrendnek és az azt megalapozó globális partnerségnek szerves részét kell hogy képezzék az éghajlatváltozással kapcsolatos kérdések is. A 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrendnek összhangban kell lennie a nemzetközi joggal, beleértve különösen az Egyesült Nemzetek Tengerjogi Egyezményének való teljes körű megfelelést. A nemzeti szakpolitikáknak pedig összhangban kell lenniük a nemzetközi jogi keretekkel, a nemzetközi emberi jogi normákkal is beleértve. Az EU és tagállamai továbbra is hozzájárulnak a nemzetközi keretek erősítéséhez és fejlesztéséhez.

ii. A megvalósításhoz szükséges kapacitások kialakítása

18. Hangsúlyozzuk, hogy igen fontos a hatékony intézmények megléte, valamint a menetrend megvalósításához szükséges kapacitások és szakértelem rendelkezésre állása. Ez magában foglalja a fenntartható fejlődés jelentette kihívások kezelésére irányuló szakpolitikák kialakítására és végrehajtására, valamint az intézkedések elfogadására, adatgyűjtésre, az eredmények értékelésére és a stratégiák felülvizsgálatára vonatkozó kapacitások biztosítását.
19. A nemzetközi együttműködésben részt vevő valamennyi partnernek erősítenie kell a kapacitásfejlesztést és ösztönöznie kell a technikai együttműködést, és ebbe valamennyi érdekelt felet be kell vonniuk, továbbá különös hangsúlyt kell fektetniük a legkevésbé fejlett országokra (LDC-országok), az instabil és konfliktus sújtotta államokra, valamint a fejlődő kis szigetállamokra.

20. A megvalósításhoz szükséges kapacitások kialakítása nemzeti és nemzetközi szinten egyaránt megköveteli a civil társadalom működését elősegítő környezetet is. A demokratikus felelősségvállalásnak, a fejlesztéshatékonyságnak és az eredmények fenntarthatóságának az erősítéséhez kulcsfontosságú a polgárok és a civil társadalom inkluzív részvétele. A több érdekelt felet bevonó partnerségek elősegíthetik a fenntartható fejlődést és egybefoghatják a szereplők széles skálájának szakértelmét és tapasztalatait.
21. Az EU és tagállamai továbbra is elkötelezik magukat amellett, hogy a több érdekelt felet bevonó megközelítés alkalmazásával a globális partnerség valamennyi területén fejlesztik és érvényesítik a kapacitásfejlesztésre vonatkozó támogatást. A 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend megvalósításának az első vonalában vesznek továbbá részt a helyi és a szubnacionális hatóságok is. A partnerországokban megvalósuló kapacitásfejlesztés kulcsfontosságú a fejlesztéshatékonyság javításához, és az EU és tagállamai már most is elősegítik a társaktól való tanulást és a hálózatépítést olyan kezdeményezések révén, mint a technikai együttműködési és intézményfejlesztési programok. Az Unió erősíteni fogja a partnerországok számára a kapacitásépítéshez nyújtott támogatást, mégpedig többek között a statisztika és a monitoring területén.
22. Az EU-nak a kapacitásépítési tevékenységei során nagyobb mértékben kell hasznosítania a tagjai által az átmenet terén szerzett tapasztalatokat. A Tanács ezzel összefüggésben üdvözli az uniós tagállamok arra vonatkozó felajánlásait, hogy – például az átmenet során szerzett tapasztalatokat összegző online adatbázis (European Transition Compendium) használata révén – széles körben elérhető teszik a tapasztalataikat és a birtokukban lévő ismereteket.

iii. A hazai közfinanszírozás mozgósítása és hatékony felhasználása

23. A kormányok többsége számára a hazai közfinanszírozás jelenti a stabil és közvetlenül rendelkezésre álló finanszírozás messze legnagyobb forrását, ezért ez képezi a fenntartható fejlődés finanszírozásának a kritikus pontját. A nemzeti kormányok elsődleges felelőssége, hogy hatékonyan mozgósítsák és használják fel a közforrásokat. Ezen túlmenően az adózás – a kiadások és a beszedés együttesen – jelenti a hazai elszámoltathatóságot alátámasztó társadalmi szerződés egyik fontos elemét.
24. Minden országnak el kell köteleznie magát arra, hogy olyan szintű kormányzati bevételre tegyen szert, ami hazai szinten a legjobban lehetővé teszi számára a szegénység felszámolásának és a fenntartható fejlődésnek a tartós finanszírozását, többek között azoknak az intézményeknek a megerősítése révén, amelyek feladata a bevételek meghatározására vonatkozó szakpolitika kialakítása, a bevételek beszedése, illetve ezek felügyelete.

25. Felhívjuk a figyelmet arra, hogy fontos beépíteni a fenntartható fejlődés szempontját a hazai közfinanszírozásba. Ez megoldható például olyan szakpolitikák és eszközök révén, mint a természeti tőkére vonatkozó számviteli eljárások, valamint a nemek közötti egyenlőség szempontját érvényesítő és az egyenlőtlenségeket kezelő költségvetés-tervezés.
26. Minden országnak el kell köteleznie magát a jó kormányzás mellett és gondoskodnia kell azon rendszerek meglétéről, amelyek biztosítják – például közbeszerzés révén – a közforrások hatékony és átlátható kezelését, valamint a természeti erőforrásokkal és az ezekhez kapcsolódó bevételekkel való fenntartható gazdálkodást. Erősíteni kell az ellenőrzési, továbbá a csalás, a pénzmosás és a korrupció elleni intézkedéseket, javítani kell az adóigazgatási eljárásokat és küzdeni kell a jogellenes pénzáramlások, az adócsalás és az adókikerülés ellen. Javítani kell a pénzügyi átláthatóságot biztosító intézkedéseket; ez magában foglalhat országokénti jelentéstételt és a vonatkozó hatóságok között e téren folytatott információcserét, jobb állami számviteli rendszereket, a vállalkozások tényleges tulajdonosaira vonatkozó nyilvántartásokat, az olyan vagyonkezelők tényleges tulajdonosaira vonatkozó nyilvántartásokat, amelyek tevékenysége adóvonzattal jár, valamint szigorúbb nyomozati és büntetőválaszintézkedéseket. Figyelembe kell venni és a gyakorlatba át kell ültetni továbbá az e téren a G20-ak és az OECD keretében elért eredményeket, ideértve az adóalap-erőzítő és a nyereségátcsoportosítás kérdését vizsgáló projekt megállapításait is. A nyersanyag-kitermelő iparágakban is fokozni kell az átláthatóságot és az elszámoltathatóságot, többek között a kormányzatok részére fizetett összegek nyilvánosságra hozásával.
27. Nemzetközi együttműködésre van szükség az adócsalás és az adókikerülés, továbbá a jogellenes pénzáramlások – többek között az adóparadicsomok – elleni küzdelemhez, valamint az átlátható, együttműködésen alapuló adózási környezet biztosításához, amely lehetővé teszi a hazai bevételek mozgósítását. Az egyes országok számára megfelelő támogatást kell nyújtani, hogy kifejleszthessék az ahhoz szükséges kapacitásaikat, hogy határozottabban léphessenek fel az említett kérdéseket illetően.
28. Az egyes országoknak szükségük van arra, hogy hosszú távon és folyamatosan elérhető legyen számukra a különféle forrásokból érkező finanszírozás. A hatékony adósságkezelésre támaszkodó és az IMF/Világbank adósságfenntarthatósági keretrendszerében foglalt iránymutatásokat követő, fenntartható adósságfinanszírozás a pénzügyi stabilitás alapját képezi.

29. Az EU és tagállamai elkötelezettek az iránt, hogy továbbra is támogatást nyújtsanak a fejlődő országoknak az államháztartási gazdálkodásuk fejlesztéséhez, beleértve az adórendszereket is. Különös figyelmet kell szentelni az LDC-országok, valamint az instabil és a konfliktus által sújtott államok előtt álló különleges kihívásokra. Az EU és tagállamai a jó kormányzás elvével összhangban folytatják az átlátható, együttműködésen alapuló és méltányos nemzetközi adózási környezet előmozdítását.

iv. A nemzetközi közfinanszírozás mozgósítása és hatékony felhasználása

30. A nemzetközi közfinanszírozás továbbra is a fejlődő országok rendelkezésére álló teljes finanszírozás egyik fontos és katalizátorszerepet betöltő eleme, különösen az olyan leginkább rászoruló országokban, mint az instabil és a konfliktus által sújtott államok. A közfinanszírozás nem csupán a hivatalos fejlesztési támogatást (ODA) foglalja magában, hanem más hivatalos forrásokat, a Dél–Dél együttműködést és a háromoldalú együttműködést is, amelyek mértéke és jelentősége számottevően megnőtt az utóbbi években.

31. Az EU és tagállamai tekintélyes összegű hivatalos fejlesztési támogatást nyújtanak, az utóbbi években a rendelkezésre bocsátott hivatalos fejlesztési támogatásnak több mint a felét ők állták. Az ODA ugyan összességében kicsinek tekinthető a fejlődő országok egészét tekintve, az LDC-országok és az instabil államok számára azonban fontos pénzügyi forrást jelent, mivel ezekben az országokban különösen hiányoznak a máshonnan való forrásszerzéshez szükséges belső kapacitások. Az ODA segíthet továbbá ösztönözni a végrehajtás egyéb eszközeit is, így például a hazai közfinanszírozást és a magánberuházásokat, de a tudományt, a technológiát és az innovációt is.

32. Az EU ezért újra megerősíti a 0,7%-os ODA/GNI célkitűzésnek a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend időtartama alatti teljesítésére vonatkozó közös kötelezettségvállalását. Az EU-hoz 2002 előtt csatlakozott tagállamok újra megerősítik azt a vállalásukat, hogy a költségvetési feltételek figyelembevétele mellett teljesítik a 0,7%-os ODA/GNI célkitűzést, azok az országok pedig, amelyek már elérték ezt a célt, kötelezettséget vállalnak arra, hogy továbbra is teljesítik legalább ezt a küszöbértéket; az EU-hoz 2002 után csatlakozott tagállamok arra törekednek, hogy az ODA/GNI arányt 0,33%-ra növeljék.

33. A nemzetközi közösség segíthet továbbá oda összpontosítani a forrásokat, ahol azokra a legnagyobb szükség van, beleértve különösen az LDC-országokat, valamint az instabil és a konfliktus által sújtott államokat. Az átfogó ODA-kötelezettségvállalás keretében, és teljes mértékben tiszteletben tartva az egyes tagállamok fejlesztési támogatással kapcsolatos prioritásait, az EU újólaj megerősíti az LDC-országok támogatása iránti elkötelezettségét. Az EU vállalja, hogy az LDC-országok támogatása tekintetében a tagállamok rövid távon együttesen teljesítik a 0,15%–0,20%-os ODA/GNI célkitűzést, és hogy az LDC-országoknak a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend időtartama alatt nyújtott ODA eléri a GNI 0,20%-át.
34. Az ENSZ főtitkárának összefoglaló jelentésével összhangban a fenntartható fejlesztési célok megvalósítása érdekében minden félnek kötelezettségvállalásokat kell tennie, beleértve a fejlett országokat, a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó országokat, valamint a feltörekvő gazdaságokat is. Az EU és tagállamai sürgetik a többi magas jövedelmű országot, hogy ők is vállaljanak kötelezettséget a 0,7%-os ODA/GNI célkitűzés, illetve az LDC-országoknak nyújtott támogatást illetően a 0,15–0,20%-os ODA/GNI célkitűzésnek a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend időtartama alatti teljesítésére. Ezen túlmenően a feltörekvő gazdaságoknak és a közepes jövedelmű országok felső sávjába tartozó országoknak növelniük kell a fejlődő országok és elsősorban az LDC-országok részére nyújtott pénzügyi támogatást, és meg kell határozniuk a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend időtartama alatt elérendő célokat.
35. Az EU tisztában van továbbá az afrikai fejlődő országok előtt álló kihívásokkal, és e tekintetben hangsúlyozza, hogy a hivatalos fejlesztési támogatásokat fontos erre a kontinensre összpontosítani, teljes mértékben tiszteletben tartva ugyanakkor az egyes tagállamok fejlesztési támogatással kapcsolatos prioritásait. Az EU újólaj hangsúlyozza az Afrikával kapcsolatos politikai elkötelezettségét, és vállalja, hogy növeli és tovább priorizálja az Afrikának nyújtott pénzügyi támogatását. Az Afrikával kapcsolatos korábbi nemzetközi szerepvállalásaira emlékeztetve az EU VÁRAKOZÁSSAL TEKINT az elé, hogy a 2015-ben esedékes nemzetközi konferenciákkal összefüggésben jelentős nemzetközi szerepvállalásról szülessen döntés Afrikát illetően.

36. Az összes finanszírozótól származó nemzetközi közforrásoknak elő kell segíteniük a szegénység felszámolását és a fenntartható fejlődést, mégpedig kiegyensúlyozott és integrált, az éghajlatváltozásra reagáló és az éghajlatváltozás hatásaival szemben ellenálló, ökoszisztémabarát módon. Az említett közforrások rendelkezésre bocsátásának és felhasználásának is eredményes és hatékony módon kell történnie és összhangban kell lennie a fejlesztéshatékonyági elvekkel, beleértve a felelősségvállalást, az átláthatóságot, a kölcsönös elszámoltathatóságot és az eredményorientáltságot. Valamennyi finanszírozónak törekednie kell arra, hogy a fejlesztési források áramlását illetően megfeleljen a naprakész, átfogó és előrettekintő tájékoztatásra vonatkozó nemzetközi kötelezettségeknek, mégpedig a nyílt hozzáférésű adatok standardjainak az alkalmazásával. A nemzetközi fejlesztési együttműködés szerkezete töredezettségének csökkentéséhez szükség van valamennyi fél erőfeszítésére, ami lehetővé teszi az országos szintű eredményes végrehajtást. Ennek céljából közös finanszírozási mechanizmusokat és – akár többoldalú csatornákon keresztül – kockázatsökkentő eszközöket lehet alkalmazni, különösen a globális közjavak biztosítása érdekében. Fontos továbbá elismerni és tovább ösztönözni a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés támogatása céljából az ODA-n túlmenően tett erőfeszítéseket is. E tekintetben várakozással tekintünk az összes érdekelt fél részvételével folytatott azon megbeszélések sikeres lezárása elé, amelyek témája egy, a fenntartható fejlődéshez nyújtott teljes hivatalos támogatásra vonatkozó, az ODA-t kiegészítő új statisztikai mérőszám.
37. Az EU és tagállamai elkötelezik magukat amellet, hogy hatékonyabbá teszik fejlesztési együttműködési szakpolitikáikat, a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség – amely a színvonalas partnerségek számára know-how-t, többek között bevált gyakorlatokat biztosít – keretében tett kötelezettségvállalásaiknak megfelelően és a hatékony fejlesztési együttműködésre vonatkozó, nemzetközileg elfogadott pusztani elvekkel összhangban. Másokat is ugyanerre kérünk.

38. Az innovatív finanszírozás sokféle formát ölthet, célja pedig a források kiszámítható, megbízható és hatékony módon történő mozgósítása és rendelkezésre bocsátása, valamint a fejlesztés céljára szánt pénzügyi eszközök diverzifikálása. A nemzetközi közösségnek folytatnia kell annak feltárását, hogy miként lehetne innovatív forrásokkal és mechanizmusokkal további nemzetközi közforrásokat bevonni – ezt segíthetik például az uniós forrásötvöző mechanizmusok –, valamint egyéb finanszírozást biztosítani a szegénység felszámolásának és a fenntartható fejlődésnek, ezen belül többek között az éghajlattal kapcsolatos intézkedéseknek az elősegítése érdekében. A Tanács ezenfelül elismeri, hogy a források ötvözése új lehetőségeket teremt az olyan projektek finanszírozására, amelyekbe magas kockázati profiljuk és/vagy alacsony jövedelmezőségük miatt egyébként nehéz lenne tőkét és magánbefektetőket bevonni. Ezzel kapcsolatban a Tanács kiemeli, hogy fontos diverzifikálni a források ötvözésével elérhetővé váló köz- és magánforrásokat. A források ötvözése során maradéktalanul figyelembe kell venni az államadósság fenntarthatóságát és az elszámoltathatóságot, és el kell kerülni, hogy piaci zavarok vagy költségvetési kockázatok keletkezzenek.
39. A nemzetközi pénzügyi szervezetek, valamint a multilaterális és a bilaterális fejlesztési bankok a fenntartható fejlesztési célok megvalósításának kulcsfontosságú szereplői. Lényeges szerepet töltenek be a célzott fejlesztési finanszírozás és a globális közjavak biztosításához – ezen belül többek között a karbonszegény gazdaságokra való átálláshoz – szükséges finanszírozás nyújtásában, és tovább kell fejleszteniük a magánfinanszírozás ösztönzését és a kockázatok csökkentését célzó eszközeiket, biztosítva ugyanakkor a hatáskörükön belül, hogy a fenntartható fejlesztési célok megvalósításához szükséges finanszírozás céljára további források álljanak rendelkezésre. A nemzetközi pénzügyi szervezeteknek erősíteniük kell a jó kormányzás támogatását, ideértve az átlátható és méltányos adórendszereket és a jogellenes pénzáramlások elleni küzdelmet. A környezetvédelmi és társadalmi biztosítékok kulcsfontosságúak a nemzetközi pénzügyi szervezetek által végzett műveletek szempontjából, különösen a fenntartható infrastruktúra kialakítását illetően, amelyben a nemzetközi pénzügyi szervezeteknek vezető szerepet kell betölteniük. Az EU üdvözli a nemzetközi pénzügyi szervezetek bejelentését, mely szerint támogatni fogják a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend megvalósítását¹.

¹ A Világbank és a Nemzetközi Valutaalap tavaszi ülései, 2015. április: a fejlesztési bizottság közleménye.

40. Az EU és tagállamai tudatában vannak annak, hogy megfelelően mozgósítani kell az ODA-t és az egyéb olyan finanszírozási forrásokat, amelyekből az önkormányzatok, valamint az egyéb helyi és regionális hatóságok részesülnek, és megfelelő kapacitásépítést fognak biztosítani annak érdekében, hogy segítsék ezeket a hatóságokat a pénzügyi köz- és magánforrások hatékonyabb mozgósításában és felhasználásában.

v. A belföldi és a nemzetközi magánszektor mozgósítása

41. A magánvállalkozásokban rejlő lehetőség – többek között a köz- és magánszféra partnersége útján történő – kihasználása központi jelentőségű a fenntartható fejlődés szempontjából. A magánszektor által fűtött gazdasági növekedés hozza létre a legtöbb munkahelyet, és így hozzájárul a szegénység csökkentéséhez. A magánszektor teljes körűen be kell vonni a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend megvalósításába. A magánfinanszírozás – az intézményi befektetők által biztosított finanszírozást is beleértve – nagyobb forrást jelent, mint az összes közforrás együttevve. Döntő fontosságú a kedvező és stabil üzleti környezet kialakítása – beleértve az egyenlő versenyfeltételek megteremtését is – a magánszektor és a beruházások számára, és ugyanilyen fontos az elszámoltatható, hatékony és a jogállamiság elveinek megfelelően működő intézmények létrehozása is. Az olyan eszközök, mint például az OECD-nek a beruházásokra vonatkozó szakpolitikai kerete, értékes segítséget nyújtanak a kormányok számára az üzleti klíma felméréséhez és a reformok megtervezéséhez. A magánszektor segítheti az átmenetet a nagyobb termelékenység, az erőforrás-hatékonyság, a fenntartható energia, a nagyobb ellenálló képesség, valamint a fenntarthatóbb fogyasztás és termelés felé; ehhez olyan kérdéseket kell kezelnie, mint például a környezetvédelem, az átláthatóság, a véleménynyilvánítás és a társadalmi szerepvállalás, a tisztességes munka és a szociális védelemben való részesülés.
42. A magánszektorból származó helyi tőke mozgósításában fontos az inkluzív és stabil pénzügyi rendszerek szerepe. Támogatnunk kell ezért a pénzügyi szektor számára kedvező szakpolitikák és szabályozási környezet kialakítását, a pénzügyi infrastruktúra megerősítését, valamint a belföldi megtakarításokat mozgósító, ügyfélközpontú, fenntartható pénzügyi intézmények kiépítését.

43. Hangsúlyozzuk, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások, valamint a szociális gazdaságban működő vállalkozások fontos szerepet töltenek be a munkahelyteremtés és a fenntartható fejlődés előmozdításában, és ebben a mezőgazdasági kistermelők szerepe is kulcsfontosságú. Fokozni kell az arra irányuló erőfeszítéseket, hogy a mikro-, kis- és középvállalkozások könnyebben juthassanak finanszírozáshoz, és hogy további eredményeket sikerüljön elérni a pénzügyi kirekesztés felszámolása terén, különösen a nők gazdasági szerepvállalását illetően. Ösztönözni kell, hogy fokozatosan megtörténjen az informális szektor hivatalos keretek közé terelése. Ennek megvalósításához tanulnunk kell a tapasztalatokból, meg kell osztanunk a birtokunkban lévő szaktudást és kapacitásépítési támogatást kell nyújtanunk.
44. A vállalati társadalmi felelősségvállalásnak (CSR) – a környezetvédelmi dimenzióját is beleértve – központi helyet kell kapnia a magánberuházásokban. A CSR-t illetően tiszteletben kell tartani és végre kell hajtani az olyan nemzetközileg elismert iránymutatásokat és elveket, mint például az üzleti életre és az emberi jogokra vonatkozó ENSZ-irányelvek, a Nemzetközi Munkaügyi Szervezetnek (ILO) a multinacionális vállalatokra és a szociális politikára vonatkozó elvekről szóló háromoldalú nyilatkozata, a Nemzetközi Szabványügyi Szervezetnek a vállalatok társadalmi felelősségvállalásával kapcsolatos iránymutatásokat tartalmazó ISO 26000 szabványa, az ENSZ Globális Megállapodása és az OECD multinacionális vállalatokra vonatkozó iránymutatásai, továbbá figyelembe kell venni az olyan meglévő nemzetközi megállapodásokat, mint például a multilaterális környezetvédelmi megállapodások. További erőfeszítésekre van szükség az átvilágítás javításához, a megfelelő kockázatértékelés biztosításához, a CSR-t alkalmazó vállalkozásokra vonatkozó piaci ösztönzők erősítéséhez, valamint az irányítási, szociális és környezeti jellegű információk vállalati közzétételének és a fenntarthatósággal kapcsolatos jelentéstételnek a javításához. Ösztönözni kell a vállalkozásokat arra, hogy mozdítsák elő a nemek közötti egyenlőséget a nők gazdasági szerepvállalását támogató intézkedésekkel, amelyek többek között a következőket érintik: a döntéshozó pozícióban lévő nők aránya valamennyi szinten, az egyenlő munkáért egyenlő bér elve és az egyenlő értékű munka. A – többek között környezetvédelmi, szociális és pénzügyi kérdésekre vonatkozó – előírásoknak való megfelelés biztosításához megfelelő és hatékony keretekre van szükség. Folytatjuk a magánszektorral való együttműködést, amely célja a felelősségteljes globális értékláncok ösztönzése, továbbá az erőforrások fenntarthatóbb felhasználásának és a természeti tőkébe való befektetésnek az előmozdítása, valamint a jogellenes pénzáramlások visszaszorítása.

45. A magánszektorban rejlő lehetőségek kiaknázása és további magán finanszírozási források – például alapítványok és jótékonyági intézmények – mozgósítása érdekében megfelelő ösztönzőket kell kialakítani, többek között szakpolitikai és szabályozási intézkedések révén. Az innovatív – többek között a tőkét, a hiteleket és a garanciákat ötvöző – pénzügyi eszközök fontosak lehetnek annak biztosításához, hogy a magánforrásokból megvalósuló beruházások megfeleljenek a fenntartható fejlődést és a szegénység felszámolását célzó szakpolitikai prioritásoknak. A források ötvözése a kockázatok megosztásának és a költségek csökkentésének köszönhetően ösztönözheti a magánfinanszírozásnak a fejlesztés területén való felhasználását. Az említett eszközök hozzájárulhatnak például a zöld növekedéshez, a munkahelyteremtéshez, az innovációhoz és az éghajlatváltozás elleni küzdelemhez is.

vi. A kereskedelem és a beruházások ösztönzése

46. A kereskedelem az inkluzív növekedés és a fenntartható fejlődés egyik kulcsfontosságú tényezője, így a 2015 utáni időszakra vonatkozó menetrend végrehajtásának is fontos eszköze. Az EU elismeri a Kereskedelmi Világszervezet elsődleges szerepét a globális kereskedelmi kérdéseket illetően. Hazai szinten elsősorban az egyes országok feladata, hogy a jó kormányzásnak, a következetes szakpolitikáknak, a magánberuházásokat, a fenntartható vállalati tevékenységet, az innovációt és a beruházásokat segítő stabil szabályozási környezetnek, valamint az ellátási lánc fenntartható irányításának a biztosításán keresztül maximalizálják a kereskedelemről származó lehetséges előnyöket. Mindezt elősegítheti a kereskedelem-ösztönző támogatás és az ahhoz kapcsolódó kapacitásépítés. A fejlett országoknak és a feltörekvő gazdaságoknak célzottabban kell eljuttatniuk a kereskedelem-ösztönző támogatást a fejlődő országokba, annak érdekében, hogy e támogatásokból minél nagyobb arányban részesüljenek az LDC-országok és a leginkább rászoruló egyéb fejlődő országok. A támogatásokat az LDC-országokra és a többi különösen rászoruló fejlődő országra kell összpontosítani. Figyelembe kell venni a fejlődő kontinentális országok és a fejlődő kis szigetállamok szükségleteit, mivel ezen országok esetében a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése és a kereskedelmi infrastruktúra a fejlődés kulcsfontosságú mozgatórugóját jelentik. A Kereskedelmi Világszervezet (WTO) tagjainak kereskedelmileg ésszerű kedvezményeket kell kidolgozniuk az LDC-országokba irányuló szolgáltatásokra és szolgáltatókra vonatkozóan, a GATS szerinti, az LDC-országokkal kapcsolatos szolgáltatásokra vonatkozó mentességgel összefüggésben. Fontos szempont a regionális szintű tevékenységek támogatása: a regionális együttműködést kellőképpen figyelembe kell venni, hiszen a regionális és interregionális kereskedelmi megállapodások jelentős mértékben segíthetik a szélesebb körű kereskedelmi integrációt, valamint a regionális és globális értékláncokhoz való hozzáférést. A fenntartható globális értékláncok kialakítása kulcsfontosságú tényező a világméretű fenntartható fejlődési célok eléréséhez. A kereskedelmi megállapodásokat kötő országoknak figyelembe kell venniük, hogy milyen hatással lesznek az adott megállapodások a fejlődő országokra és a fenntartható fejlődésre.

47. Kívánatos, hogy minden fejlett ország és feltörekvő gazdaság vám- és kvótamentes piacra jutást biztosítson a legkevésbé fejlett országokból származó termékek számára – a fegyverek és a lőszer kivételével. Minden országnak egyre inkább foglalkoznia kell az olyan „határon túli” kérdésekkel, mint a kereskedelmi eljárások egyszerűsítése, a technikai szabályozások és szabványok, a munkaügyi és környezetvédelmi szabályozás, a beruházások, a szolgáltatások, a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok és a közbeszerzés. Az egyszerű és átlátható származási szabályok is ösztönözhetik a kereskedelmet, többek között regionális szinten is.
48. A fenntartható fejlődést – többek között annak szociális és környezetvédelmi dimenzióját – megfelelően integrálni kell a kereskedelempolitikába, ideértve a kereskedelmi és beruházási megállapodásokat is. Nagyobb támogatást kell biztosítani a multilaterális erőfeszítéseknek, a környezetvédelmi termékekre és szolgáltatásokra vonatkozó plurilaterális megállapodásnak, az ILO legfontosabb munkaügyi szabványai és alapvető egyezményei érvényre juttatásának, valamint a multilaterális környezetvédelmi megállapodás végrehajtásának. A nemzetközi iránymutatások és normák előmozdítása, valamint a köz- és a magánszféra fenntarthatósági programjai szintén gazdasági, környezeti és társadalmi haszonnal szolgálhatnak. Hangsúlyozzuk, hogy az illegális kereskedelem minden formája ellen küzdeni kell.
49. Az EU mindig is élen járt az arra irányuló törekvésekben, hogy a kereskedelem az inkluzív növekedést és a fenntartható fejlődést szolgálja. Az Unió nyitotta meg a legnagyobb mértékben a piacait a fejlődő országok előtt: az LDC-országok teljes mértékben vám- és kvótamentesen értékesíthetik termékeiket a fegyverek és a lőszer kivételével; az EU és tagállamai együttesen a kereskedelemösztönző támogatás legjelentősebb adományozói; kereskedelmi megállapodásaink átfogó jellegűek; továbbá kereskedelmi és beruházási politikánk szerves részét képezik az inkluzív fenntartható fejlődés szempontjai. Az EU aktívan támogatja a regionális fejlesztést és integrációt, amelyek segíthetik az érintett országokat abban, hogy javítsák világpiaci versenyképességüket, ösztönözzék a kereskedelmet, a beruházásokat és a mobilitást, valamint hozzájáruljanak a béke és a stabilitás megerősítéséhez.
50. Az EU elkötelezett a WTO soron következő – 2015 decemberében Nairobiban rendezendő – tizedik miniszteri konferenciájának (MC10) sikeressége, a dohai fejlesztési forduló tárgyalásainak határozott előmozdítása, valamint a „bali eredménycsomag” – többek között a kereskedelmi eljárások egyszerűsítéséről szóló megállapodás és az LDC-országokkal kapcsolatos elemek – végrehajtása mellett. Ezeknek a feladatoknak elsőbbséget kell élvezniük.

vii. A tudomány, a technológia és az innováció támogatása

51. A tudomány, a technológia és az innováció (a továbbiakban: TTI) területén eszközölt beruházások mind a szegénység felszámolása és a fenntartható fejlődés, mind pedig a sürgető világméretű társadalmi kihívások meghatározása és kezelése szempontjából létfontosságúak. A tényeken alapuló döntéshozatal megkívánja a tudomány és a politika közötti kommunikáció javítását. A fenntartható fejlesztési célok végrehajtásának előmozdítása érdekében minden országnak fokoznia kell a TTI területén folytatott kétoldalú, regionális és többoldalú együttműködést. Az EU is elkötelezett a TTI támogatása mellett, amely például az Unió kutatási és innovációs keretprogramján keresztül valósul meg. A Horizont 2020 a fenntartható fejlődést is támogatni fogja, mind az EU-n belül, mind a nemzetközi partnerekkel való együttműködésben. Az EU tudatában van továbbá a közepes jövedelmű országok fontos szerepének, és annak, hogy az EU-nak hatékonyan együtt kell velük működnie a tudomány, a technológia és az innováció, valamint a kapacitásépítés területén. Minden országnak kötelezettséget kell vállalnia arra, hogy együttműködést folytat a fenntartható fejlődést szolgáló innovatív megoldások kidolgozása érdekében.
52. A fejlett országok – és egyre nagyobb mértékben a feltörekvő gazdaságok is – fontos szerepet fognak játszani a technológiafejlesztés, -transzfer és -terjesztés, a kapacitásépítés, valamint a tudományos és technológiai együttműködés terén, mindenekelőtt az LDC-országok viszonylatában. Ezen a területen a hosszú távra szóló beruházások és a – többek között a helyi közösségekkel és a végfelhasználókkal folytatott – hosszú távú együttműködés lehet a siker záloga.
53. Noha a közszféra szerepe is jelentős, a technológiák túlnyomó részét a magánszektor birtokolja, ezért e tekintetben hangsúlyozni kell a többszereplős partnerségek fontosságát. A technológiafejlesztést, -transzfert és -terjesztést kedvező szakpolitikai környezettel és megfelelő ösztönzőkkel kell támogatni, kölcsönösen elfogadott feltételek alapján. Ezzel kapcsolatban hangsúlyozzuk, hogy a szellemi tulajdonhoz fűződő jogokat minden szinten védeni kell, összhangban a WTO és a Szellemi Tulajdon Világszervezete (WIPO) szabályaival, továbbá megfelelő kapacitásokat kell kiépíteni. Mindezekre szükség van ahhoz, hogy a lehető leghatékonyabban tudjuk felhasználni a rendelkezésre álló technológiákat.

54. Az ikt-kkal kapcsolatos kutatás és a digitális innováció előmozdítása, valamint az új és innovatív technológiák, mindenekelőtt az ikt-k eredményes felhasználása hozzájárul a fenntartható és inkluzív növekedést támogató környezet kialakításához. Az országoknak olyan nyitott információs társadalmat kell kiépíteniük, ahol mindenki hozzájuthat a digitális technológiákhoz, és olyan jogi kereteket kell elfogadniuk, amelyek digitális korunkban garantálják a biztonságot, a véleménynyilvánítás szabadságát, az információkhoz való hozzáférést és a magánélet védelmét.
55. Az ENSZ-nek továbbra is segítenie kell a hozzáférést a meglévő, technológiai vonatkozású – többek között a környezetbarát technológiákra vonatkozó – mechanizmusokkal kapcsolatos információkhoz, valamint az e mechanizmusok közötti koordinációt, figyelembe véve az LDC-országok előtt álló sajátos kihívásokat.

viii. A migráció kihívásainak kezelése és kedvező hatásainak kiaknázása

56. A megfelelően kezelt migráció és mobilitás hozzájárulhat az inkluzív növekedéshez és a fenntartható fejlődéshez. A migrációt átfogó módon kell kezelni, teljes körűen figyelembe véve mindazokat a lehetőségeket és kihívásokat, amelyeket a migráció a fejlődés tekintetében teremt. Az új globális partnerségnek az együttműködést jobban előtérbe állító megközelítést kell érvényre juttatnia annak érdekében, hogy fokozhatók legyenek a nemzetközi migráció fenntartható fejlődést támogató hatásai, és csökkenthető legyen a sebezhetőség. Minden országnak erőfeszítéseket kell tennie a migráció hatékony kezelése érdekében, teljes mértékben tiszteletben tartva a migránsok emberi jogait és méltóságát. Ehhez arra van szükség, hogy mind a jogszerű, mind az illegális migráció kezelésére partnerség keretében kerüljön sor a származási, a tranzit- és a célországokban, és ez magában foglalja az emberkereskedelem és az embercsempészet – és különösen a bűnözői hálózatok – elleni küzdelmet is. Az EU elkötelezett a migrációs és a fejlesztési politikák és célkitűzések koherenciájának biztosítása, valamint a diszpórák által a fejlődéshez nyújtott hozzájárulásban rejlő lehetőségek kihasználása mellett. Az Unió migrációval és mobilitással kapcsolatos általános megközelítése hasznos keretet nyújt a harmadik országokkal a migráció kérdéseiről folytatandó, mindkét fél számára előnyös párbeszédhez.
57. Olyan ösztönzőkre van szükség, amelyek lehetővé teszik azt, hogy a migránsok többet tarthassanak meg a keresetükből, elsősorban a pénzügyi beilleszkedésük elősegítésével, ideértve a pénzügyi szolgáltatások igénybe vételének megkönnyítését, az átutalási költségek csökkentését és biztonságos átutalási lehetőségek megteremtését. A migrációhoz és a mobilitáshoz kapcsolódó egyéb költségekkel is foglalkoznunk kell. Ide tartozik többek között a szakképzett munkaerő emigráció miatti hiánya, valamint a munkaerő-felvételhez kapcsolódó magas költségek is. Meg kell továbbá teremteni a szakképzések határokon átnyúló elismerésének lehetőségét is.

58. Emellett küzdenünk kell a gátlástalan munkaerő-felvételi gyakorlatok ellen, elő kell segítenünk a vonzó befektetési lehetőségeket a diaszpórák számára, és védenünk kell a lakóhelyüket elhagyni kényszerült személyek jogait. Fokoznunk kell az együttműködést a megszerzett jövedelmekhez való hozzájutás és azok hordozhatósága terén, a vonatkozó nemzetközi megállapodásokban előírt elveknek megfelelően.

IV. Nyomon követés, elszámoltathatóság és felülvizsgálat

59. Az EU és tagállamai továbbra is elkötelezettek amellett, hogy olyan szilárd nyomon követési, elszámoltatási és felülvizsgálati keretet alakítsanak ki és alkalmazzanak, amely szervesen illeszkedik a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó menetrendbe. A 2014. decemberi tanácsi következtetések meghatározzák azokat az alapvető elveket, amelyeket az EU-nak és tagállamainak e tekintetben követniük kell. Olyan egységes, átfogó keretre van szükség, amely a fenntartható fejlesztési célok minden vonatkozására, valamint a végrehajtáshoz szükséges eszközökre, többek között a finanszírozási szempontokra is kiterjed.
60. A nyomon követési, elszámoltatási és felülvizsgálati keret fő céljainak – a 2015 utáni időszakra vonatkozó átfogó menetrend egyetemes jellegét erősítve – a következőknek kell lenniük: a globális szinten elért eredmények nyomon követése, a bevált gyakorlatok cseréjének és az egymástól való tanulásnak a segítése, többek között a közös nehézségek közös megoldásával; minden érintett szereplő aktív bevonása; valamint a politikai és irányítási hangsúlyok meghatározása a további intézkedések motiválása és ösztönzése érdekében.
61. A keretnek nemzeti, regionális és globális szinten egyaránt működni kell, és kialakításakor a már meglévő nyomon követési és elszámoltatási rendszereket kell alapul venni. Minden országot ösztönzünk arra, hogy kötelezze el magát a többszereplős nyomon követési, elszámoltatási és felülvizsgálati eljárások mellett, és alakítson ki nemzeti szintű elszámoltatási rendszereket a nemzeti fenntartható fejlődési stratégiák vagy egyéb releváns keretek alapján. E vonatkozásban jelentős szerep hárul a nemzeti parlamentekre, a helyi önkormányzatokra és a civil társadalmi szereplőkre – ezen belül a tudásközpontokra –, továbbá a legmagasabb szintű felügyeleti szervekre és az egyéb független felügyeleti intézményekre. A nemzeti szintű nyomon követésnek hozzá kell járulnia a globális szintű nyomon követéshez is, többek között a globális mutatókkal kapcsolatos statisztikai és egyéb adatok biztosításával. A regionális szint pedig hasznos fóruma lehet a partneri felülvizsgálatnak és az egymástól való tanulásnak, ami ambiciózus célok kitűzésére és a végrehajtás javítására ösztönözheti az országokat. A regionális szinten végzett tevékenységek emellett segíthetik a határokon átnyúló kérdések megoldása és a regionális célok megvalósítása terén történő előrelépést.

62. Ami a globális szintet illeti, az átfedések elkerülése és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében az egységes nyomon követési, elszámoltatási és felülvizsgálati keretnek teljes mértékben támaszkodnia kell az ENSZ Közgyűlése, a Gazdasági és Szociális Tanács és más releváns szakosított szervezetek és fórumok koordinált munkájára. Célszerű, hogy globális szinten az ENSZ fenntartható fejlődéssel foglalkozó magas szintű politikai fóruma (HLPF) töltsen be az elsődleges fórum szerepét. A HLPF-nek a nemzeti és regionális felülvizsgálati eljárásokat kell alapul vennie, és kulcsfontosságú felügyeleti szerepet kell játszania a politikai elkötelezettség fenntartása, valamint az elért eredmények felülvizsgálatának és a bevált gyakorlatok megosztásának az elősegítése érdekében, továbbá ajánlásokat kell tennie a nemzeti, regionális és globális szintű jövőbeli intézkedésekre vonatkozóan. A HLPF számára a globális fenntartható fejlődésről szóló jelentés nyújt segítséget feladatának elvégzéséhez és a tényeken alapuló döntéshozatal minden szinten való elősegítéséhez. A HLPF-nek emellett fel kell használnia a hatékony fejlesztési együttműködésre irányuló globális partnerség és az ENSZ fejlesztési együttműködési fóruma keretében megszerzett tapasztalatokat is.
63. Az EU-nak és tagállamainak támogatnia kell az olyan alapvető, eredményorientált globális mutatók kidolgozását, amelyek lehetővé teszik a fenntartható fejlesztési célok jövőbeli értékelését, nyomon követését és felülvizsgálatát. E mutatók kidolgozását szakértők vezetésével és az ENSZ-rendszer, valamint a nemzeti és regionális statisztikai hivatalok iránymutatásával kell végezni. Támogatjuk a globális mutatók keretének kidolgozására vonatkozó, az ENSZ Statisztikai Bizottsága által jóváhagyott ütemtervet, és e tekintetben üdvözljük a fenntartható fejlesztési célokra vonatkozó mutatókkal foglalkozó intézményközi szakértői csoport és a magas szintű munkacsoport létrehozását. A mutatóknak és az adatoknak – az egységes adatállományok és a költséghatékony megoldások biztosítása érdekében – lehetőség szerint a már meglévő mutatókon kell alapulniuk, de szükség lehet új mutatók kidolgozására is. Az EU támogatja az olyan globális mutatók kiválasztását, amelyek alkalmasak lehetnek a különböző célok tekintetében elért előrehaladás egyidejű nyomon követésére, és ezáltal egy olyan integrált keret kialakítását, amely egyensúlyba hozza a fenntartható fejlődés három dimenzióját és magában foglalja az ezek közötti kölcsönös összefüggéseket. Mindez végső soron a szükséges mutatók számának minimalizálását eredményezi. Az egyenlőtlenségek csökkentésének és a lemaradások kiküszöbölésének garantálása érdekében olyan mennyiségi és minőségi mutatókat kell kidolgozni, amelyek nem és életkor szerint differenciáltak, kiterjednek az emberi jogi dimenzióra, valamint – amennyiben lehetséges – jövedelmi, nemi, életkorbeli és egyéb szempontok szerinti bontást tesznek lehetővé. Az adatgyűjtés során ki kell aknázni a digitális és térinformatikai adatokban és technológiákban, valamint a helyszíni nyomon követésben rejlő lehetőségeket. Az EU-nak támogatnia kell a fejlődő országokra vonatkozó adatok körének és minőségének javítására irányuló erőfeszítéseket.

V. További lépések

64. Az EU és tagállamai továbbra is tevékeny és konstruktív szerepet játszanak minden már megkezdett folyamatban, valamint támogatják ezek konvergenciáját annak érdekében, hogy megvalósulhasson a 2015 utáni időszakra vonatkozó egységes, átfogó menetrend. E célból az EU-nak és tagállamainak folytatniuk kell a közös álláspontok kidolgozását és naprakésszé tételét annak érdekében, hogy eredményes és egységes módon tudjanak részt venni a folyamatban lévő nemzetközi tárgyalásokban, többek között a „Globális partnerség a szegénység megszüntetéséért és a 2015 utáni fenntartható fejlődésért” című bizottsági közlemény mellékletében meghatározott kérdések előbbre vitelével.
65. Ahhoz, hogy e globális partnerség sikerrel járhasson, mindenkinek részt kell vállalnia benne. Az EU és tagállamai elkötelezettek a tekintetben, hogy teljes körűen részt vegyenek e folyamatban és konstruktívan együttműködjenek a többi szereplővel annak érdekében, hogy létrejöjjön és megvalósításra kerüljön a 2015 utáni időszakra vonatkozó, ambiciózus, átalakító erejű és inkluzív menetrend.
-